

Kabouters Krik is verdwenen

Sprookje voor kinderen
tot 12 jaar en ouder...

met 7 dames of heren

door Luc van Balberghe

Opvoeringsvergunning en auteursrechten
uitsluitend te regelen via
luc.van.balberghe@telenet.be

Beste toneelvrienden,

Fijn dat je deze toneelbrochure wilt lezen. Wellicht ontdek je een nieuw, gepast stuk dat je graag zult regisseren, spelen, aanraden...

Wat doe je dan?

Je vraagt een **opvoeringsvergunning** aan de auteur via zijn e-mailadres: luc.van.balberghe@telenet.be .

Bij de aanvraag geef je tegelijk volgende informatie:

- voorziene data van de voorstellingen
- naam/adres en maximum capaciteit van de zaal
- naam van de toneelvereniging
- naam van de regisseur

Indien hetzelfde stuk niet rond dezelfde tijd in die omgeving door een ander gezelschap gespeeld wordt, krijg je normaal gezien onmiddellijk een opvoeringsvergunning. Is dat wel het geval, heeft de eerste aanvrager een vetorecht en moet je in het slechtste geval een jaartje wachten.

Samen met de opvoeringsvergunning krijg je ook het bedrag van de verschuldigde **auteursrechten** voor de tekst meegedeeld. Dit bedrag dient dan

uiterlijk 3 weken voor de première gestort te worden op de rekening van de auteur. Geen enkele organisatie is gemachtigd om in naam van de auteur auteursrechten te innen. Gezien de rechtstreekse contacten tussen toneelkring en auteur zullen de auteursrechten altijd lager zijn dan wanneer ze aan een inningsorganisme betaald moeten worden.

Omdat een toneelstuk een levend iets is, wordt door de auteur nog geregeld gesleuteld aan bestaande teksten. Een toneelbrochure geeft daarom een vrij goed beeld van het stuk, maar als je beslist om het op te voeren, **vraag daarna steeds de laatste versie** aan. De bezetting blijft meestal onveranderd, maar de speelduur kan iets langer zijn, sommige situaties of uitspraken geactualiseerd en de karakters iets meer uitgediept.

Een elektronische leesbrochure kan je gratis aanvragen bij de auteur. Voor de opvoering moeten geen boekjes aangekocht worden. De opvoeringsvergunning impliceert tegelijk het recht om zoveel prints te maken als nodig voor de acteurs/actrices, regisseur, souffleur en technische ploeg.

Veel leesgenot!

Personages

- Kabouter Krak: *oud, reumatisch, kraakt in gewrichten, bewaart één sleutel van de schatkamer, grijze wijze maar zeer mild en niet opdringerig*
- Kabouter Krek: *betweterig, pietje-precies, wil alles krek-juist hebben*
- Kabouter Krik: *bewaart de andere sleutel van de schatkamer en doet ze met kabouter Krak dan samen krik-krak-open en krik-krak-toe.*
- Kabouter Krok: *de kok van het gezelschap, lief, naïef, emotioneel. Duidelijk de 'huishoudelijke' (vrouwelijke?) kabouter van de groep.*
- Kabouter Kruk: *loopt kreupel met een kruk, veel levenservaring en toont dat ook graag, nogal ruwe bolster met peperkoeken hart.*
- Daan: *een jongetje van zo'n 12 jaar, de totale onschuld.*
- Bert de Beer: *de burgemeester van het bos. Hij ziet er gevaarlijk uit, maar doet niemand kwaad en is altijd bereid de kabouters te helpen. Omdat grote, harige beesten de jonge toeschouwertjes kunnen afschrikken, maakt hij in geen geval bedreigende gebaren of grommende geluiden. Als burgemeester draagt hij bovendien een zwartzijden hoge hoed boven zijn berenkostuum. Die mag zelfs een maatje te klein zijn en een beetje schuin staan. Dit ene element maakt zijn figuur voor kinderen meteen aanvaardbaar zonder hen angst aan te jagen.*

Kleding

De kabouters hebben op de voorzijde en de achterzijde van hun jasje elk een letter: de klinker die voorkomt in hun naam.

Decor

Het simultane decor bestaat uit twee delen.

- Links bevindt zich het bos met in het midden de voorgevel van het Klinkerhuisje, schuinhaaks op de zaal. De naam staat boven de deur die rechtstreeks toegang geeft tot het interieur van de woonkamer.
- Achteraan is er nog een deur van een schuurtje.
- Frontaal tegen de rand van het bos staat een redelijk hoge zitbank met plaats voor 5 personen.
- Rechts is de woonkamer van het Klinkerhuisje. De voordeur biedt rechtstreeks uitgang op het bos. De meubelen zijn groter dan normaal zodat de acteurs kleiner tonen.

Gebruikte attributen

- Een berenkostuum
- Zwartzijden hoge hoed

- Een kleurrijke bal;
- Een stokpaardje
- Een theepot en kopjes
- Twee goudkleurige XXL-sleutels
- Een zogenaamde 'dove pan', verkrijgbaar in een Magic Shop of te lenen bij een goochelaar;
- Een zogenaamde 'drawer box', verkrijgbaar in een Magic Shop of te lenen bij een goochelaar.

De auteur beschikt zelf over enkele van deze props, o.a. een leuk stokpaardje, een 'dove pan' en een 'drawer box'. Neem even contact met hem op. Indien ze nog niet uitgeleend zijn aan een ander gezelschap, zal hij ze graag ter beschikking stellen van uw toneelvereniging voor de opvoering van 'Kabouters Krik is verdwenen'.

Kabouter Krik is verdwenen

Volgende week heeft in kabouterland het grote Feest van de Goudschat plaats. Alle kabouters die in de goudmijn werken, brengen dan hun gespaard goud naar de schatkamer. Dat is hun bijdrage aan het Goudfonds. De oude, gepensioneerde kabouters ontvangen dan hun deel om het volgende jaar van te leven.

De schatkamer heeft twee sleutels. Die worden bewaard door Kabouter Krik en Kabouter Krak. Samen doen zij de schatkamer krik-krak-open en krik-krak-toe.

Maar Kabouter Krik is plotseling verdwenen.

Kan het feest nu wel doorgaan?

EERSTE BEDRIJF

(Het doek gaat op. Het is een zonnige namiddag. Vier kabouters doen hun middagdutje op de bank langs de buitenkant van het huisje aan de rand van het bos. Ze zitten van links naar rechts in deze volgorde: Krak, Krek, een open plaats, Krok en Kruk. Ze snurken om beurten. Krek en Krak onmiddellijk na elkaar, dan wordt er een beurt gewacht vanwege de ontbrekende kabouter Krik, vervolgens snurken Krok en Kruk aansluitend. Daarna snurken ze aan hetzelfde tempo en met dezelfde onderbreking in omgekeerde volgorde. Uiteraard maken ze daar de nodige buikschud- en briesgebaren bij. Dat gaat zo even door. Omdat er in het midden een plaats vrij is, vallen Krek en Krok om beurten opzij, tegen elkaar. De andere opent dan één oog, kijkt gestoord en duwt de omvallende kabouter terug recht. Na enkele keren vallen Krek en Krok gelijktijdig naar het midden en blijven zo tegen elkaar steunen. Uit het bos komt plotseling een kleurrijke bal aangerold, tot tegen de deur van het Klinkerhuisje. Daan komt voorzichtig sluipend tevoorschijn, zonder de kabouters op te merken. Hij kijkt naar de grond, op zoek naar zijn bal.)

DAAN: Waar is mijn bal nu toch gebleven? *(kijkt rond)* Hij is nog nooit zo ver weggerold in het bos... *(Tot de zaal)* Hebben jullie misschien gezien waar mijn bal ergens ligt? *(Kijkt in de verkeerde richting)* Daar? Nee hoor, ik zie niets... *(Na herhaalde reactie uit de zaal)* Haaa, dààr bedoelden jullie. Ja, nu zie ik 'm ook. Wat ben ik blij! Het was net een nieuwe bal. Die zou ik niet graag verloren gooien. *(Kijkt verrast op)* Hooo, hier is een open plek! Vandaar... dat mijn bal zo ver kon weggrollen. Maar kijk nu eens, hij ligt tegen dat huisje aan. Huisje? Ik heb nooit geweten dat hier een huisje stond! Ben ik dan nooit eerder zo ver in het bos geweest? *(Gaat voor de deur van het huisje staan)* Wat een kleine deur, zeg. Net hoog genoeg voor mij. Hier zullen zeker kleine mensen wonen. Hahaha, misschien zijn het wel kabouters! *(Tot de zaal)* Wat denken jullie? Neen, geen kabouters, he? Kabouters bestaan niet, zegt mijn papa. En mijn papa weet dat allemaal. *(Hij leest het opschrift boven de deur)* 'Klin-ker-huis-je'. Wat is dat, een 'klinkerhuisje'? Zou ik eens binnen durven kijken? *(Hij duwt zachtjes tegen de deur)*

KRUK: *(houdt op met snurken en doet één oog open)* Hé, jij daar! *(Zwaait met zijn kruk)* Wat moet jij in ons huisje?

DAAN: Oei! Hooo... Ik wist niet... Ik ben hier nog nooit geweest, meneer... Mijn bal was...

KRUK: Kruk!

DAAN: Jajaja zeker, ik ga al. U hoeft niet zo met uw kruk te zwaaien. Ik wilde echt niet inbreken of zo, meneer...

KRUK: Kruk!

DAAN: Jaja, meneer...

KRUK: Kruk! Dat is mijn naam!

DAAN: Haja, meneer Kruk dan!

KRUK: Geen meneer! Gewoon Kruk.

DAAN: Bent u geen meneer dan, menee... heu Kruk?

KRUK: Nee, ik ben Kruk. Ik ben een Klinker, jongeman.

DAAN: Een klín-keuurrrr?

KRUK: Ja, en dat daar is ons Klinkerhuisje.

DAAN: Ja, dat las ik net.

KROK: (*wordt ook wakker*) Ho, we hebben bezoek...

KRAK: (*ook wakker*) Bezoek? Bezoek? Waar? Dat is lang geleden dat we nog bezoek hadden!

KREK: (*ook wakker*) Ha, kijk! Bezoek! Ja Krak, dat is lang geleden. Zeker zolang als... als... als... erg lang dus!

DAAN: Zijn jullie allemaal klinkers?

KRAK: Jazeker! Ik ben de eerste Klinker.

KREK: En ik de tweede. Ieder moet hier zijn plaats kennen, jongeman. Daar zijn we streng op. We hebben een vaste volgorde.

KROK: En ik... (*kijkt links*) He, waar is Krik? Die zat hier daarstraks toch tussen ons in?

DAAN: Maar wat zijn Klinkers eigenlijk?

KRUK: Klinkers zijn kabouters, jongeman. Wij bewaken de schat van kabouterland.

DAAN: Hahahaha, kabouters! Mijn papa zegt dat kabouters niet bestaan.

KRAK: Jouw papa is zeker volwassen, jongeman?

DAAN: Ja hoor, mijn papa is heel groot en heel sterk en heel slim.

KRUK: Dan begrijpen we het...

DAAN: Wat begrijpt u dan, meneer?

KRUK: Kruk!

DAAN: Kruk...

KROK: Volwassenen geloven niet in kabouters, heu... Hoe heet jij eigenlijk?

DAAN: Ik ben Daan.

KROK: Daan, hihi... Zoals Onder-Daan?!

KRUK: *(staat recht en leunt op zijn kruk)* Ik zal het je uitleggen, jongeman. Kabouters bestaan wel degelijk! Dat zie je toch aan ons? Maar kabouters bestaan niet voor iedereen. Wij bestaan alleen voor de mensen die in ons geloven.

KREK: Ja, als jij gelooft dat wij bestaan, dan bestaan wij echt.

KRAK: Maar als jij niet meer in ons gelooft, dan verdwijnen we...

KRUK: En jouw papa zal dus niet meer in ons geloven. Vandaar...

DAAN: Maar hebben jullie dan ooit wél bestaan voor papa?

KROK: Ho ja, natuurlijk hebben wij voor jouw papa bestaan.

KRAK: *(beetje triest)* Vroeger, veel vroeger, toen hij nog in ons geloofde...

KREK: Toen bestonden wij zeer zeker voor hem.

DAAN: Dat moet ik 'm dan eens vragen!

KRUK: Er zijn drie soorten kabouters, jongeman.

KROK: De Klinkers, de mede-klinkers en...

KRAK: ...de Tweeklanken.

KREK: Twééklanken, Krak, Twééklanken...

KRAK: Juist ja, Tweeklanken zoals ik zei...

KRUK: Wij, de Klinkers zijn de bewakers van het Goudfonds. De mede-klinkers zijn jonger en werken in de goudmijn. Ze lopen een hele dag en een hele nacht heen en weer door de smalle gangen en dragen zware klompen goud naar buiten.

KRAK: Daarom denken de mensen dat de kabouters 's nachts hun werk komen doen...

KREK: Van al het goud dat zij naar buiten dragen, krijgen ze een heel klein beetje voor zichzelf. Vroeger deden de Wabollen dat. Dat zijn boze kabouters. Maar die zijn lui en spilziek. Ze gaven hun goud meteen uit aan kleren en dure spulletjes. Kabouters doen dat niet.

KROK: Kabouters leven zuinig.

KREK: Ja, zuinig! Zo zuinig als... als... als iets.

KRAK: Wij sparen. Voor later.

KRUK: Wij brengen al het goud samen in de schatkamer voor het Goudfonds.

DAAN: Maar wat gebeurt er dan met dat goud? Blijft dat er dan zo maar liggen?

KREK: Natuurlijk niet. Dat dient om de pensioenen uit te betalen van de hele oude kabouters die niet meer kunnen werken. De mensen hebben daar een Zilverfonds voor, maar dat bestaat alleen maar op papier. Dat is geen echt geld. Ons Goudfonds is wel echt.

KROK: Daarom hebben onze oude kabouters niets te kort en zijn ze zo gelukkig.

DAAN: Maar waarom heten jullie dan Klinkers.

KRUK: Omdat wij de schat bewaken voor de hele oude kabouters.

KROK: Wij organiseren ook elk jaar het Feest van het Goudfonds. Daar komen dan de mede-klinkers en de Tweeklanken naartoe. We drinken dan samen bosbessenwijn. Wij heffen als eersten het glas en beginnen te klinken.

KRUK: Daarom heten wij de Klinkers.

KROK: De mede-klinkers volgen en klinken met ons mee.

KRUK: De oude kabouters, dat zijn de Tweeklanken. Die doen met ons allebei mee.

KRAK: Jajaja, en het Feest van het Goudfonds, dat is volgende week! Dan komen alle Tweeklanken hun deel ontvangen.

KREK: Twééklanken, Krak, Twééklanken... De klemtoon ligt op de eerste lettergreep.

KRAK: Jaja, dat zei ik toch al, de Tweeklanken...

KREK: Pfff...

DAAN: Maar waar is die schat dan eigenlijk?

KRAK: De schat, die is in de schatkamer... Goed verborgen!

DAAN: Ja, dat moet wel! Een goudschat... Daar zou iedereen wel willen hebben...

KROK: De schatkamer bevindt zich onder de vloer van het Klinkerhuisje, Daan...

KREK: Krok! Niemand, niémand hoeft dat te weten!

KRUK: Ach, laat maar, Krek. 't Is nog een kind. En bovendien zijn er twee grote sleutels nodig om het zware slot open te maken.

DAAN: Waarom twee sleutels?

KRAK: Dat komt omdat vroeger, veel vroeger, er maar één sleutel nodig was. En de kabouter die de sleutel bewaarde, heeft op een vreselijke dag het slot geopend en al het goud gestolen.

KRUK: Toen hebben we een slot gemaakt waar je eerst de ene sleutel in moet omdraaien en daarna de andere. En die sleutels worden elk door een andere kabouter bewaard.

KRAK: Kijk, dit is er een van! *(toont de reusachtige gouden sleutel die aan zijn gordel hangt)* De andere, die heeft Krik...

KROK: Krik?

KREK: Hoja, waar is Krik?

KRAK: Is Krik weg? En de tweede sleutel dan?

DAAN: Vreemde namen hebben jullie wel voor kabouters.

KRUK: Dat komt omdat wij Klinkers zijn, natuurlijk. We heten volgens de klinkers van het alfabet. Kijk, dat is Krak, hier is Krek, dan zou er ook nog Krik moeten zijn, naast mij staat Krok en ik ben Kruk. A-E-I-O-U, snap je jongeman?

DAAN: Nou, een beetje...

KROK: Hihi, een beetje...

DAAN: En mochten jullie dan zelf jullie letter kiezen?

KRUK: Neenee, natuurlijk niet! Namen worden gegeven door de Opperklankmeester van de kabouters. Hij daar *(wijst naar Krak)* en Krik hebben elk een sleutel van de schatkamer. Zij doen die dan samen krik-krak-open of krik-krak-toe. Daarom heten ze Krik en Krak.

KREK: Maar Krik is er nu niet. Die is..., die is..., die is weg, dus!

KROK: En Krak heeft ook heel veel last van reuma. Zijn gewrichten kraken soms. Daarom heet hij dus ook Krak. Hahaha...

KRUK: *(wijst met zijn kruk in de richting van Krek)* Hij, werd Krek genoemd omdat hij zo'n pietje-precies is. Het moet allemaal krek-juist zijn voor hem.

KREK: Ja maar, dat moet toch ook zo?!

KRUK: Krok is onze kok. Die kan heerlijke taarten maken en lekkere cake bakken.

KRAK: Ongelooflijk lekker!

KREK: Zo lekker als... als... als iets!

KROK: Op gewone dagen maak ik al eens een croque. En op feestdagen kroketten. Daarom noemden ze mij Krok.

DAAN: Hoooo, nu snap ik het. En de mede-klinkers, hoe heten die dan.

KRUK: Die hun naam begint met een letter van 't alfabet. De eerste heet Bolleboos.

KRAK: De tweede Citroentje

KROK: De volgende Dikbuikje

KREK: Dan Fiertje

KRUK: Grijsbaard

(Regietip: om niet beginnen te vervelen, kan hier de opsomming worden afgebroken door Krak te laten zeggen: "En zo gaat dat helemaal door tot Xienagère en eindigt met Zonderhaar". Het is echter beter voor de actie in het stuk, om van elke medeklinker toch een naam te noemen, maar dan verwerkt in een dansje of een spektakelscène)

KRAK: Hikkerdehik

KROK: Jamaarnee

KREK: Krulsnor

KRUK: Langneus

KRAK: Mooiwezertje

KROK: Nooitgenoeg

KREK: Puntmuts

KRUK: Quidam

KRAK: Rekjestrekje

KROK: Slaapkoppie

KREK: Tuimelaartje

KRUK: Vogelvriendje

KRAK: Warhoofd

KROK: Xzienagère

KREK: Zonderhaar

KRUK: En samen vormen wij dan het hele alfabet.

KRAK: Jij ként toch wel het alfabet, jongeman?

DAAN: Heu, ik heb er al van gehoord, menee... Krak, bedoel ik.

KREK: Al van gehóórd?!

KRUK: Leer je dat dan niet op school?

DAAN: Nee, Kruk, dat leren we niet meer op school. Dat wil zeggen, een beetje nog wel. Maar ook weer niet echt...

KRUK: Het alfabet, dat niet meer aangeleerd wordt op school? Wat leren jullie dan wél?

DAAN: Wij leren allerlei dingen over het milieu, Kruk. Over de opwarming van de aarde...

KRAK: De opwarming van de aarde... Ja, die mag stilaan eens gaan beginnen. Het is al lang veel te fris voor mijn reuma...

DAAN: En over andere culturen... Hoe wij ons daar moeten aan aanpassen. De verrijking die ze meebrengen...

KRUK: Wat is dat voor onzin! Op school moet je nuttige dingen leren. Taal is nuttig. Je eigen taal goed kennen, dàt is pas een rijkdom.

KROK: Zijn wij daarom zo rijk, Kruk?

KRUK: Ik ken mijn alfabet, hoor! Luister maar: A-B-C-D-E-F-G-H-I-J-K-L-M-N-O-P-Q-R-S-T-U-V-W-X-Y-Z! Ziezo! Zeg me dat maar eens na!

KREK en KROK: *(zingen samen)* Aa-Bee-Cee-Dee-Ee-Ef-Gee...

KRAK en KRUK: *(vallen in)* Haa-le-Jee-Kaa-El-Em-En...

KROK en KRAK: *(nemen over)* Oo-Pee-Quu-Er-Es-Tee-Uu...

KREK en KRUK: *(ronden af)* ...Vee-Wee-Ix-Ei-Zet!

SAMEN: Dit-was-nu-ons-al-fa-bet!

DAAN: *(applaudisseert)*

KROK: *(richt zich tot de zaal)* Willen we allemaal samen eens oefenen? Ja, toch?

(De kabouters zingen samen met de toeschouwers het alfabetliedje. Het kan zelfs één keer herhaald worden. Ten slotte geeft één kabouter de maat aan, terwijl de zaal alleen zingt en de kabouters erop dansen, tot de sfeer hilarisch wordt.)

KRUK: Begrijp je 't nu een beetje, jongeman?

DAAN: Jaja, dat alfabet begrijp ik wel. Maar die heel oude kabouters dan?

KRAK: De Tweeklanken?

KREK: Twééklanken, Krak, Twééklanken... Hoe vaak moet ik je nog verbeteren?!

KRAK: Natuurlijk, Krek, ik zeg het toch: Tweeklanken.

KRUK: De Tweeklanken werken niet meer. Die zijn daar te oud voor geworden. Elk jaar op het Feest krijgen zij een bijdrage uit het Goudfonds en daar kunnen ze dan een heel jaar van leven.

DAAN: En hoe heten die oude kabouters dan, Kruk.

KRUK: Ho, zij heten bijvoorbeeld Kruik. Of Kreuk.

KROK: Of Kriek, hihi...

KREK: En Kroek en Krauk zijn er ook.

DAAN: Hahahaha, dat is leuk! Als ik een oude kabouter zou zijn, dan zou ik misschien Kraak heten?

KROK: Hihihi, Kraak... Hoe heet je eigenlijk weer?

DAAN: Daan.

KROK: Hoja, Daan! Zoals Vol-Daan?!

KRUK: Nou, over voldaan gesproken,... Na ons middagdutje zou ik best wel een kopje thee lusten. Krok, kan jij daar even voor zorgen?

KRAK: Dat is een goed idee, Kruk! Maar laat ons naarbinnen gaan. Het wordt te fris buiten.

KREK: Ja, het wordt ineens frisser. Zo fris als... als... als iets! *(gaat naar de voordeur en opent ze. Laat Krok voorgaan, dan volgen Krak en iets trager omdat hij kreupel is, Kruk. Zo vlug Kruk binnen is, sluit Krek de deur).*

KROK: Maar Krek wat doe je nou? Daan staat nog buiten!

KREK: Hoho jaja, ik ben dat niet gewoon dat we vreemd bezoek krijgen. *(Opent de deur en laat Daan binnen)*

DAAN: Ho, wat is het hier gezellig, zeg!

KROK: Jij drinkt toch ook een kopje thee met ons mee, Daan?

DAAN: *(nog voor hij kan antwoorden)*...

KREK: Ik drink nooit thee! *(wijst naar Krok)* Gij drinkt altijd thee! *(wijst naar Krak)* En jij drinkt thee voor het werk.

DAAN: En kabouter Krik?

KRUK: Krik? Hij drinkt alleen thee als hij tegenwoordig is. En die wàs er wel, maar is er nù niet. Dus drinkt die geen thee.

DAAN: *(herhaalt in gedachten)* Ik nooit thee, gij altijd thee, jij alleen thee als je voor het werkwoord staat, hij alleen thee als hij tegenwoordig is...

KRUK: Onthoud dat maar goed jongeman, zo leer je zonder dt-fouten schrijven. Ik durf wedden dat ze dit op school ook al niet meer aanleren...

DAAN: Toch wel, meneer...

KRUK: Kruk!

DAAN: ...Kruk. Toch wel, Kruk. Maar ze vinden het niet echt belangrijk meer...

KRUK: Wat een schande! Wat een verlies! Ze hebben geen zelfrespect meer, de mensen.

KROK: Hier, een kopje voor iedereen! *(begint met kopjes uit te delen aan iedereen en neemt een grote theepot. Zij houdt de pot zo'n 30 cm boven elk kopje en doet alsof ze thee inschenkt)* Thee moet je altijd van heel hoog in een fijn straaltje in het kopje gieten. Zo koelt die onderweg al een beetje af en bovendien komt er meer zuurstof in de drank. Dan verteert die lichter.

DAAN: *(kijkt onthutst naar zijn leeg kopje)* Heu, théé?

KRUK: Ja, heerlijke thee. Lekker warm.

KRAK: Is ook goed voor mijn handen, zo'n heet kopje vasthouden. Met al die reuma...

KRUK: De geur alleen al... Krok, is dat thee van die bosbessen die je laatst plukte?

KROK: Nee Kruk, dat is thee van lavendelbloemen. Daarom geurt hij zo heerlijk. En daarom proef je de zon eruit...

DAAN: Heu, ik... ik...

KROK: Ho, kijk Daan nou! Die lijkt plots veel meer Ont-Daan! Hahahaha...

DAAN: Er is niets in mijn kopje!

KRAK: Toch wel, Daan, toch wel! Proef maar eens...

KRUK: Het komt op geloven aan, jongeman. Zoals jouw papa niet in kabouters gelooft en daardoor bestaan wij ook niet voor hem. Wij geloven in alles en daarom hebben we ook zoveel!

KREK: Geloof maar dat je zalige thee in je kopje hebt en proef dan. Je zult wel zien...

DAAN: Maar...

KROK: Doe nou maar, Daan. Geloven! Alles bestaat, als je er maar sterk genoeg in gelooft.

DAAN: Jou geloof ik, Krok!

KROK: En die thee, geloof dat ook maar.

DAAN: Ja, ik geloof het ook... *(drinkt)* Hmmm... Zo'n lekkere thee heb ik nog nooit geproefd!

KRUK: Zie je wel!

DAAN: Dus, jullie doen dan een hele dag niets anders dan geloven?

KREK: Geloven... Dat doé je niet. Geloof, dat ís er gewoon. Dat zit in je. Dat ben je zelf. En alles wat je gelooft, is echt. Zo echt als... als... als iets.

DAAN: Maar buiten die schat bewaken, waar houden jullie je dan zo'n hele dag mee bezig?

KRAK: We doen elke dag een middagdutje...

KROK: En ik zorg dat er lekker eten is.

KRUK: En ik maak samen met Krek en Krik dromen.

DAAN: Drómen?!

KRUK: Ja. Droom jij nooit?

DAAN: Ja, natuurlijk wel.

KRUK: En waar denk je dat die dromen vandaan komen?

DAAN: Die zitten in mijn hoofd, denk ik.

KREK: Maar niet altijd. Die zitten daar niet altijd.

DAAN: Nee, ze komen alleen als ik slaap.

KRUK: Juist! En waar komen ze vandaan?

DAAN: Heu?...

KROK: Van hier!!

KRAK: Jaja, dromen ontstaan niet zomaar. Iemand moet die maken. En omdat mensen vinden dat dromen bedrog zijn en niet in hun dromen geloven, bestaan ze dus ook niet. Daarom maken wij ze voor hen.

KRUK: We hebben er een hele voorraad van. En elke dag maken we erbij.

KREK: Maar we zullen ermee moeten stoppen, vrees ik.

DAAN: Waarom ermee stoppen?

KRAK: De mensen dromen haast niet meer, Daan. Ze werken, willen geld verdienen, voeren oorlog,... Maar ze dromen niet meer.

KRUK: We zijn ooit eens begonnen om naast dromen ook verlangens te maken. Dat was pas mooi!

KROK: Ja, niets is zo mooi als een verlangen. En degene die wij maakten, waren echt wel bijzonder mooi!

KRAK: Dat willen de mensen helaas ook niet meer. Ze dromen niet meer en ze verlangen niet meer. Ze willen alleen nog hébben. Hébben-hébben-hébben... Veel en snel!

KREK: Zo snel als... als... als iets!

KRUK: Jammer is dat...

DAAN: Mijn papa droomt ook niet.

SAMEN: *(verwonderd)* Neeee?

DAAN: Neen, mijn papa zegt dat dromen tijdverlies is.

KRAK: Waarom zegt jouw papa dat?

DAAN: Mijn papa werkt in de fabriek. Maar de fabriek gaat sluiten. Dan zit hij zonder baan. En hij vindt dat heel erg. Maar er zijn mensen die heel hard roepen en vuur maken op de parking en briefjes uitdelen en die proberen hem wijs te maken dat de fabriek misschien toch niet sluit. Maar dat zijn dromers, zegt mijn papa. Ze bedriegen zichzelf.

KRUK: Krek?

KREK: Ja Kruk?

KRUK: Heu, als Krik terug is, en als jullie nog eens dromen maken... Zouden jullie dan misschien eens een hele speciale droom kunnen maken? *(knipoogt)*

KREK: *(toont duidelijk dat hij de hint begrepen heeft)* Dat is een goed idee, Kruk. Een speciale droom! Zo speciaal als... als... als iets!

DAAN: Ik wil wel graag dromen... Ik wil graag dat jullie mooie dromen voor me maken. En dat die dromen dan uitkomen... Ik wil... Hoooo, dat is eigenlijk al een verlangen, dat willen...

KRUK: En waarover wil jij dan dromen, jongeman?

DAAN: Over een mooie wereld, over gelukkige mensen, over mijn papa die opnieuw in kabouters begint te geloven...

KRUK: *(denkt diep na)* Hmm, we zullen ervoor zorgen, jongeman. Wat denk jij, Krek?

KREK: Ik geloof niet dat we nog zo'n droom liggen hebben...

KRAK: Maar jullie kunnen die natuurlijk wel maken...

KROK: Ja, maken. Dat moeten jullie dan maar doen!

DAAN: Ik begrijp het eigenlijk niet echt hoor, meneer Kruk.

KRUK: Kruk!

KROK: Hahahaha, hij zei meneer tegen Kruk!

DAAN: Ja? Is dat zo vreemd?

KREK: Wij zijn kabouters, jongeman. Kabouters zijn geen meneren of mevrouwen.

DAAN: Maar hoe worden jullie dan geboren?

KRUK: Wij worden niet geboren.

DAAN: Maar als jullie niet geboren worden, en jullie gaan dood... Dan zijn er binnenkort geen kabouters meer?

KREK: Wij gaan ook niet dood.

DAAN: Dat begrijp ik niet!

KROK: Kruk legde het je toch al uit, Daan. Wij verschijnen en wij verdwijnen. Maar eigenlijk zijn we er altijd.

DAAN: Gewoon omdat mensen in jullie geloven of niet?

KREK: Ja, zo is het.

DAAN: Dus, als ik geloof dat ik rijk ben, dan ben ik rijk?

KRUK: Natuurlijk ben je dat dan!

DAAN: Dat geloof ik niet!

KREK: Daarom ben je 't ook niet!

KROK: (*geheimzinnig tot de anderen*) Zullen we hem het bewijs leveren?

KREK: Heu, ik vind toch...

KRUK: Als je een bewijs nodig hebt, dan geloof je toch niet? Dan wéét je het!

DAAN: Ja, maar wat is het verschil?

KRAK: Geloven, dat is weten zonder dat je een bewijs hebt.

KROK: Ja, dat is heel juist...

KRUK: Maar we kunnen het hem wel laten ontdekken...

KREK: Ja, ontdekken dat het werkt...

KROK: Dat is een goed idee! *(Gaat naar de kast en neemt er een doos uit. In werkelijkheid is dit de zogenaamde 'drawer box') Kijk Daan, dit is een lege doos... (Krok trekt de schuif uit de doos en laat duidelijk zien dat ze leeg is, o.m. door ze ondersteboven te houden. Daarna sluit ze de doos).*

KRAK: En nu gaan wij allemaal geloven, dat deze doos vol goudstukken zit!

DAAN: Dat kan niet!

KREK: Toch wel! Geloven kan je altijd...

DAAN: Jaja, maar dat werkt daarom toch niet? Alleen maar door het te geloven, zou die doos vol goudstukken zitten?

KRUK: Let maar eens op, jongeman!

(De kabouters buigen het hoofd, ballen de vuisten en drukken ze tegen het voorhoofd)

SAMEN: *(prevelend)* Geloven... geloven... geloven...

KREK: Wij geloven nu echt als... als... als iets!

KROK: En daardoor is deze doos helemaal gevuld met goudstukken!

DAAN: Dat wil ik zien!

KROK: *(opent zonder iets te zeggen de doos en ze is nog even leeg. Alleen de kabouters doen alsof ze gevuld is met gouden muntstukken)*

KRAK: Hoooo, goudstukken!...

DAAN: Maar er zit helemaal niets in!

KRUK: Toch wel, jongeman! Jij ziet het alleen niet.

KROK: Omdat jij er niet in gelooft, Daan. *(Doet ondertussen de doos dicht)*

DAAN: Ho, maar ik wil best geloven, hoor! *(buigt ook het hoofd, balt de vuisten, drukt ze tegen het voorhoofd en mompelt)* Geloven... geloven... geloven...

KROK: Kijk nu maar eens! *(opent de 'drawer box' en die is tot bovenaan gevuld met –chocolade- gouden munten)*

DAAN: Hooo,... ik zie ze ook...

KRUK: Je hebt je dromen geloofd, jongeman! Dat werkt altijd. Als je maar diep genoeg droomt, hard genoeg verlangt, sterk genoeg gelooft...

KREK: Ja, zo sterk als... als... als iet..., zo sterk als een beer! *(kijkt bijzonder trots om zich heen omdat hij op die beer gekomen is)*

KROK: Krak, Krek, Kruk... Ik heb een idee...

KRAK: Dat is heel goed, Krak. Alles begint met een idee...

KROK: Kom even hier en luister. *(De 4 kabouters gaan naar elkaar, steken hun hoofd bij mekaar en beginnen te fluisteren)*

KRUK: Dat was een heel goed idee, Krok!

KREK: Ja, héél goed, zelfs. Zo goed als... als...

KRAK: Zullen we het maar meteen uitvoeren?

KROK: Ja, we voeren het meteen uit. *(neemt één gouden muntstuk uit de doos en reikt het Daan aan)* Hier Daan, dat is voor jou.

DAAN: Voor... mij?

KRAK: Het is eigenlijk ook van jou. Jij hebt erin geloofd en toen was het er...

DAAN: *(neemt het muntstuk voorzichtig aan)* Hooo, wat ben ik er blij mee.

KRUK: Maar je krijgt het niet zomaar, jongeman!

DAAN: Ho?

KRUK: Je moet er iets goeds mee doen.

DAAN: En wat is iets goeds?

KRAK: Je moet er iemand mee gelukkig maken.

KREK: Zo gelukkig als... als... als iets!

DAAN: Hooo... (*denkt na*) Ik weet het!

SAMEN: Jaaa?...

DAAN: Ik geef het gouden muntstuk aan mijn papa. En als hij het in zijn handen houdt, dan geloof ik dat het weg is. En daarna geloof ik dat hij het weer vast heeft en komt het terug... Zo leer ik mijn papa ook geloven. En opnieuw dromen,... en verlangen... Ik weet zeker dat hij daardoor een gelukkiger mens zal worden!

KROK: Dat is heel mooi van je, Daan!

KRAK: Ik ben er als het ware van Aange-Daan... Snifsnif...

DAAN: Dankjewel, Klinkers. Dankjewel, Krak, Krek, Krok en Kruk. Dat ik jullie mocht leren kennen. Ik zal de mensen leren dromen, verlangen, geloven... Maar nu moet ik wel naar huis. Het begint al donker te worden.

KREK: (*opent de voordeur en laat Daan buiten*) Jaja, het is al behoorlijk donker! Bijna zo donker als... als... als iets!

KROK: Ho maar, zó donker al!... En Krik is nog altijd niet terug?!

(*Licht uit en doek*)

Einde van het eerste bedrijf

TWEEDE BEDRIJF

(De volgende dag, in de namiddag. Krok is buiten aan het harken. Kruk hangt buiten de was aan de lijn. Kruk zit binnen voor zich uit te staren. Krak zit tegenover hem met een wollen doek zijn gouden sleutel op te poetsen)

KROK: Ik ben echt ongerust, Krok. Vannacht is Krik niet thuis gekomen. Het is nu al drie uur in de namiddag en we hebben nog steeds niets van hem gehoord.

KREK: Je hebt gelijk, dat is niet normaal. Krik is altijd goed op tijd. Heel nauwgezet.

KROK: Ben jij dan niet ongerust, Krok?

KREK: Ik? Ik ben zo ongerust als... als... als iets! Maar wat doe je eraan?

KROK: Ik weet het niet... Maar we moeten toch iets gaan doen? Wie weet wat hem overkomen is? Misschien is hij gestruikeld en heeft zijn been gebroken. Of hij is overvallen...

KREK: Overvallen? Hohoho... en stel je voor dat ze de sleutel van de schatkist hebben meegenomen!

KROK: Ik weet het! Dàt is het! Hij is de sleutel kwijt gespeeld en schaamt zich nu zo erg, dat hij niet meer terug durft te komen! Ach, arme Krik...

KREK: Stil, Krok! Ik wil kunnen nadenken. We moeten iets doen. Maar wat? Ik wil erover denken... Nu! *(Krek gaat op de bank zitten, op de tweede plaats van links, en denkt diep na...)*

(Ondertussen in de woonkamer)

KRUK: Zeg het maar, Krak...

KRAK: Heu?... Wat moet ik zeggen?

KRUK: Ik zie aan je, dat je iets wilt zeggen. Je zit al een uur lang die gouden sleutel op te poetsen. Hij schittert zoals de zon en toch blijf je maar poetsen.

KRAK: Dat moet ik ook, Kruk. Volgende week is het 't Feest van het Goudfonds en dan moet die sleutel blinken.

KRUK: Mij kan je niet om de tuin leiden, Krak. Je poetst niet, je wrijft maar wat met dat doek. Ondertussen zit je vol zorgen te denken aan Krik.

KRAK: Ja, Kruk. Net zoals jij. Jij zit daar al een uur voor je uit te staren.

KRUK: Ik kan het maar niet begrijpen. De voorbije 200 jaar is dat nog nooit gebeurd. Krik is hier altijd. Ik miste hem gisteren al. En vannacht heb ik de hele nacht wakker gelegen. Ik hoopte een geluid te horen. Krik die terug thuis kwam of zo... Zelfs als hij dronken was geweest, had ik dat minder erg gevonden. Maar nu... Hij is gewoon verdwenen...

KRAK: Zou hij ontvoerd zijn?

KRUK: Waarom zou iemand Krik ontvoeren?

KRAK: Voor de sleutel natuurlijk.

KRUK: Daar kan toch niemand iets mee aanvangen? Jij hebt de tweede sleutel en zonder jouw hulp kan niemand bij de goudschat.

KRAK: Dat is waar. Maar dat weet niemand...

KRUK: *(denkt na)* Ontvoerd? Je zegt daar al iets... Zou dat kunnen? Met Krik? *(Ze denken beiden diep na.)*

(Ondertussen buiten)

KROK: Weet je al iets, Krek?

KREK: Wat moet ik weten?

KROK: Hoe we Krik kunnen vinden!

KREK: Nee, ik moet daarover nadenken...

KROK: Maar dat doe je al een hele tijd.

KREK: Nog niet lang genoeg, denk ik.

KROK: Hoelang moet je daarvoor dan nadenken?

KREK: Dat weet ik niet. Ik denk, zolang als... als... als iets!

KROK: Goh, gisteren gingen we hier samen ons middagdutje doen. Wij alle vijf. *(Krok gaat ook op de bank zitten, op de tweede plaats van rechts. Er is nog een plaats open tussen Krok en Krek)* Naast jou, helemaal op de hoek zat Krak en hier naast mij zat Kruk. Krik zat precies in het midden, tussen ons beiden in, zoals altijd... En we vielen in slaap. Toen we wakker werden, waren wij tegen elkaar gevallen en was Krik verdwenen... Weg!

KREK: Ja, zo weg als... als... als iets!

KROK: Hij is misschien wakker geworden van een geluid dat wij niet hoorden...

KREK: ... en dan even gaan kijken waar het vandaag kwam?

KROK: En zo verloren gelopen in het bos?

KREK: Zo verloren als... als...

KROK: *(veert recht)* Krek! Ik denk dat ik weet wat we moeten doen!

KREK: Jij? Hoe zou jij dat nu kunnen weten?

KROK: Dàt weet ik dan weer niet. Maar toch weet ik wat we moeten doen om Krik te vinden.

KREK: Hazo, en wat dan wel?

KROK: Wel, we moeten naar binnen gaan. En samen met Kruk en Krak overleggen. Vier weten meer dan één.

KREK: Kruk en Krak zitten zeker te suffen. Die hebben vannacht geen oog dicht gedaan van ongerustheid.

KROK: Hoe weet jij dat, Krek?

KREK: Heu,... omdat ik heu... ook de hele nacht wakker lag en ik luisterde naar elk geluidje. Ik hoopte zo dat Krik zou... Maar ik hoorde alleen maar Kruk die voortdurend woelde in zijn bed en Krak die steeds lag te kuchen...

KROK: Kom mee, Krek, we gaan naar binnen. Dan kunnen we samen overleggen. Stel je voor, als Krik niet terugkomt, dan gaat volgende week het Feest niet door!

KREK: Ja, dat is waar. En de Tweeklanken krijgen dan geen bijdrage en dan hebben ze niks om het volgende jaar van te leven... Kom! *(Krok en Krek gaan naar binnen)*

KRAK: Ha, zijn jullie daar al? Wat een geluk dat jullie tenminste nog terug komen...

KRUK: Jaja, 't is al erg genoeg dat Krik verdwenen is.

KROK: Daar moeten we 't met z'n allen maar eens over hebben, Kruk en Krak.

KREK: Ja, we mogen er ons niet bij neerleggen. We moeten nadenken hoe we Krik kunnen vinden.

KRAK: Een probleem... We hebben een probleem...

KREK: Jaja, een probleem zo groot als... als... als... Zo groot als een groot probleem dus!

KRUK: De vraag is: hoe lossen we dat op?

KRAK en KROK: Ja, hoe lossen we dat op?

KREK: Ik weet het!

KROK, KRAK en KRUK: Echt?

KREK: Jazeker! Het schoot me zo ineens te binnen?

KRUK: En hoe doen we het dan?

KREK: Door het probleem te ontleden! Wat is het probleem? Het probleem is dat we niet meer aan de schat kunnen. Waarom kunnen we niet meer aan de schat? Omdat er twee sleutels nodig zijn en we maar één sleutel hebben. Waarom hebben we maar één sleutel? Omdat Krik de andere sleutel heeft. Waarom hebben we de andere sleutel van Krik niet? Omdat Krik verdwenen is. Hoe geraken we aan die andere sleutel? Door Krik te vinden. Hoe vinden we Krik?...

KRAK: Ja,... Krik... Hoe vind je Krik?

KRUK: Dat is de vraag: hoe vinden we Krik?

KROK: Misschien vinden we hem, door...

KREK: Ja, Krok... ja? Door...?

KROK: ...te zoeken, misschien?

KREK: Juist, Krok! Je kunt vinden door te zoeken.

KRAK: Dan moeten we dus Krik gaan zoeken?

KREK: Ja, we moeten Krik gaan zoeken.

KRUK: Komaan dan, we gaan Krik zoeken! *(Ze lopen een polonaise, handen op elkaars schouder, door de kamer. Kruk loopt voorop)*

SAMEN: Zoek-zoek-zoek... zoek! Zoek-zoek-zoek... zoek!
Zoekezoeke... zoekezoeke... zoek! Zoekezoekezoe...

KREK: *(geeft een teken aan de toeschouwers om in koor mee de slogan zoek-zoek-enz... op te zeggen)*

KRUK: Stop! *(Hij steekt een kruk in de hoogte en staat stil. De andere kabouters botsen in een soort kettingbotsing tegen hem aan en vallen op de grond)*

KRAK: Oeioeioei... mijn rug...

KROK: Waarom stop je, Kruk? We gingen toch Krik zoeken?

KREK: Kruk heeft gelijk. We moeten Krik niet zoeken. Je zoekt alleen wat je verloren bent. En Krik zijn we niet verloren. Hij is alleen verdwenen.

KRUK: Ik riep 'Stop!' omdat we hem zo nooit vinden.

KROK: Maar als we stoppen met zoeken, dan vinden we hem toch óók niet?

KRUK: Ik bedoel, we moeten anders zoeken. Hier in een rondje lopen, lost niets op. Als hij hier zou zijn, dan wisten we dat al lang.

KROK: Hoe moeten we dan gaan zoeken, Kruk?

KRAK: Kruk zegt het toch net, Krok: anders, he!

KROK: Jaja, maar hoé anders?

KREK: Wel, zo anders als... als... als anders, natuurlijk!

KRUK: Krik is niet in het Klinkerhuisje. Dat weten we. Dus is Krik elders.

KROK: Elders...

KRUK: Ja, elders.

KRAK: Maar waar is elders dan?

KREK: Wel, elders is... is... is elders, natuurlijk. Niet hier, in elk geval.

KRAK: Maar waar dan wel?

KRUK: Dat moeten we uit zien te vinden!

KROK: Ja, daarom moeten we anders beginnen te zoeken.

KREK: Ik weet wat Kruk bedoelt. We moeten ons verspreiden en buiten in het bos gaan zoeken. Heeft trouwens al iemand in de kelder bij de schatkamer gekeken? Misschien wilde Krik alleen maar zijn sleutel proberen?

KRAK: Zijn sleutel proberen? Zou Krik misschien de schat willen stelen hebben?

KRUK: Stelen?!

KROK: Neeuuuu... Krik toch niet! Stelen zou Krik nooit doen.

KREK: Ik zei niet dat Krik zou stelen! Alleen maar de sleutel proberen... Om te zien of het slot niet verroest is, of ... of... of zoiets.

KRUK: Krik steelt niet. Niemand van ons steelt. Wij bewaken de schat, wij zijn geen dieven.

KRAK: En Krik weet dat hij zonder mijn sleutel toch nergens bij kan.

KREK: Hij kan er wel bij, Krak. Maar hij kan er niet ààn. Dat is een groot verschil.

KRUK: Ik stel voor dat we met z'n allen naar buiten gaan en ons verspreiden. En dat we elk een stuk van het bos afzoeken. We kijken achter elke boom, tussen elke struik, onder elke paddenstoel,...

KROK: En de plassen niet vergeten, Krek! Misschien is Krik wel verdronken? Och arme, Krik toch...

KRUK: Zoals jullie allen weten, is dat voor mij een beetje moeilijk. Ik ben niet zo snel met mijn kreupel been en in het bos is het erg moeilijk lopen voor me... Weet je wat? Ik zal op de uitkijk gaan staan.

KREK: Op de uitkijk naar wat, Kruk?

KRUK: Wel, er moet toch iemand hier blijven? Stel dat Krik plotseling opdaagt. Dat hij terug naar hier komt. Dan zouden we allemaal in het bos zijn. En dan wordt hij misschien ongerust.

KROK: Ja, en dan gaat hij ons zoeken in het bos. En als wij dan terugkomen, is Krik alweer weg...

KRAK: Zo blijven we maar zoeken!

KROK: Ik vind dat Kruk gelijk heeft. Iemand moet hier blijven...

KRAK: Eigenlijk zou ik dat beter doen.

KRUK: Waarom jij Krak?

KRAK: Mijn reuma, he! Ik loop krom van de reuma...

KREK: Da's juist goed om op de grond te zoeken, Krak. Je hoeft dan niet eens meer te bukken.

KRAK: Neenee, het zal echt niet gaan. Ik ben te oud geworden voor het bos...

KREK: Nou, met twee gaan zoeken, dat is echt te weinig! Zo komen we Krik nooit op het spoor.

KROK: Met twee? Heu, ik denk dat het goed zou zijn dat juist ik hier blijf. Kruk heeft gelijk, als Krik plotseling opdaagt, moet hier iemand zijn om hem op te vangen en de anderen te verwittigen. Maar Krik zal ook uitgehongerd zijn. En dan kan ik meteen wat eten voor hem maken...

KREK: Jajajaaa... Maar ik dacht juist hier te blijven. We moeten een hoofdkwartier hebben, iemand die de leiding neemt. En daar ben ik juist zo goed in.

KROK: Dus, we blijven alle vier hier?

KRAK: *(Denkt na)* Dat is dan een probleem...

KRUK: Wie moet dan Krik gaan zoeken?

KRAK: Misschien komt hij gewoon wel vanzelf terug?

KROK: Ja, misschien komt hij wel vanzelf terug. Of misschien is hem ook iets heel ergs overkomen. Je kunt dat nooit weten... Hij is misschien gestruikeld? Of hij heeft een giftige paddenstoel gegeten?

KRAK: Of hij is door een wild dier opgepeuzeld?

KRUK: Misschien is hij gewoon maar wat verloren gelopen?

KREK: In dat geval moeten we hem zeker gaan zoeken.

KROK: Ik zal een grote taart bakken. En als ze bijna klaar is, zetten we het raam open zodat al die lekkere geuren naar buiten waaien. Als Krik dat ruikt, dan kan hij er zeker niet aan weerstaan. En dan komt hij op die geur af en is zo weer thuis!

KRAK: Cake.

KRUK: Wat zeg je, Krak?

KRAK: Ik zei cake. Cake in plaats van taart. Ik heb liever cake.

KROK: Een cake is ook goed, Krak. Dat geurt nog lekkerder. Zullen we er meteen aan beginnen dan? Ik haal mijn cakepan!

KRAK: Jaja, Krok, lekkere geur. En daarna... lekkere cake!

KRUK: Daar lust ik ook wel een plakje van!

KREK: Dan kunnen we maar best met z'n allen beginnen Krok een handje toe te steken.

KRAK: Zeg maar wat we moeten doen, Krok.

KROK: *(haalt aluminium pan tevoorschijn. Dit is het onderste gedeelte van een zogenaamde 'dove pan', te verkrijgen in een Magic Shop of te lenen bij een goochelaar)* Breng jij me maar eens de tarwebloem aan, Krak!

KRAK: *(Trekt een keukenkastje open en haalt er een denkbeeldige zak met bloem uit. Overhandigt de zak in mime aan Krok)*

KROK: *(neemt de denkbeeldige zak bloem over en schudt schijnbaar de bloem in het pannetje)* Kruk, kan jij me even twee eitjes brengen?

KRUK: Zeker Krok. Straks een lekker stukje cake, hmmm... Heerlijk! *(Gaat naar de koelkast en haalt er twee echte eitjes uit. Omdat hij één hand nodig heeft voor zijn kruk, tracht hij de twee eitjes in de andere hand te houden, maar dat lukt 'm niet. Er volgt een hele acrobatische jongleeroefening waarbij Kruk probeert én zijn evenwicht te bewaren én de eitjes vast te houden. Uiteindelijk gaat hij toch tegen de vlakke én breken de eitjes in zijn hand).*

KRAK: Ach Kruk, wat doe je nou! Zonder eitjes kan Krok absoluut geen cake bakken en nou breek jij ze al... Ben jij me soms toch onhandig!

KREK: Zo onhandig als... als... zo onhandig als... als iets, wel!

KROK: Dat geeft niets, Kruk. Eieren genoeg! Neem er vlug twee andere.

KRUK: *(Gaat opnieuw naar de koelkast)* Ik zal nu deze maar nemen, Krok. Die breken minder snel en kan ik beter in mijn ene hand houden. *(Hij komt in pantomime terug met denkbeeldige eieren in de hand en overhandigt ze een na een aan Krok. Krok doet alsof hij ze breekt boven het pannetje, zogenaamd in de bloem)*

KROK: Nou, bloem, eieren... Ik heb nog melk nodig voor mijn cake. Krek, kan jij me even de melk aanreiken?

KREK: Waar vind ik die, Krok?

KROK: *(wijst ergens)* Dààr, Krek. Zie je de fles niet staan?

KREK: Hooo, jazeker, de melk... *(neemt een denkbeeldige fles melk op en gaat ermee tot bij Krok)* Zal ik ze in het pannetje gieten, Krok?

KROK: Giet ze maar helemaal leeg, Krok. Het mag een luchtige cake worden.

KREK: *(doet alsof hij de melk uitgiet)*

KROK: Kruk, zou jij dit alles even tot deeg kunnen kneden? Ik zal het pannetje ondertussen stevig vasthouden.

KRUK: Aiai, deeg kneden... Krok, dat is echt heel moeilijk voor me. Ik kan maar een hand gebruiken omdat ik met de andere hand op mijn kruk moet steunen. En als ik die loslaat, dan val ik om...

KROK: Dat begrijp ik, Kruk...

KRAK: Ik zou je graag willen helpen, Krok. Maar mijn vingers zijn zo krom en stijf van de reuma...

KREK: Ja Krak, ze zijn zo stijf als... als... als iets.

KROK: Ach, we zullen maar geloven dat het deeg al gekneet is. Dat gaat veel sneller!

KRUK: Zoals je weet, Krok, ben ik eigenlijk de deegspecialist. Een goeie cake staat of valt met de luchtigheid van het deeg.

KROK: Zo is dat, Kruk.

KRUK: Dus... dan moet ik af en toe eens van het deeg kunnen proeven om na te gaan of je nog moet verder kneden of niet. Dat begrijp je toch?

KROK: Dat voel ik wel aan mijn vingertoppen, Kruk. Van mijn deeg wordt niet geproefd, anders is er te weinig voor een grote cake.

KRAK: Hohoho, een grote cake! Die cake kan niet groot genoeg zijn...

KROK: Hehe, jullie weten toch dat ik die cake in de eerste plaats bak voor de lekkere geuren zodat Krik de weg terug kan vinden?!

KRUK: Jaja, Krok, maar als het deeg niet lekker is, dan is de geur ook anders. En om te weten of het deeg goed is, moet er natuurlijk iemand voorproeven. Dat is altijd zo.

KROK: Hier Kruk, proef jij dan maar een hoekje van het deeg. Maar hela... niet te veel, hoor! Straks mag je van de cake eten, zoals wij allemaal. Dus, nu niet te gulzig zijn.

KRUK: Ho, dank je wel, Krok. Ik zal een klein hoekje met mijn vinger eraf breken en heel wetenschappelijk proeven... *(grijpt met een vinger in de pan, brengt de vinger naar de mond en proeft zoals hij wijn zou voorproeven)*. Hmmmm, dat is heerlijk... Hoewel, zou het kunnen dat er toch een speciaal smaakje aan zit, Krok? Zoiets, ik weet niet wat...

KREK: Je bedoelt, iets zoals... zoals... zoals iets, Kruk?

KRUK: Ja, Krek, zoiets...

KROK: Ik heb geen idee wat je bedoelt, Kruk.

KRUK: Tja, om zeker te zijn, en dat is absoluut noodzakelijk dat we zeker zijn, zal ik dan nog eens moeten proeven... *(steekt vinger uit naar pan, maar Krok trekt de pan meteen weg)*

KROK: Ha neen, zo niet, he! Jij bent gewoon een profiteur, Kruk!

KRUK: Ach Krok, nee... Het is ook gewoon maar zo lekker... En ik ben een zoetebek, dat weet je toch?

KROK: Hier, neem dan nog een klein hoekje, maar daarna ga ik echt beginnen bakken, hoor!

KRUK: Ha, dat is goed, Krok. Dankjewel, hoor! *(Neemt nog stukje denkbeeldig deeg, likt vinger af en geniet er zichtbaar van)*

KROK: Zo, nu moeten we eerst voor vuur zorgen... *(Zij giet uit een flesje, aanstekerbenzine in de pan. Krak komt aanzetten met lucifers en steekt de benzine aan. De gele vlammen slaan uit de pan. Krok zet het deksel erop en uiteraard doven dan de vlammen)*

KRUK: Hmmmmmmmmmm... Ik ruik de heerlijke cake al, Krok. Ik durf wedden dat die al klaar is.

KROK: We zullen eens kijken, Kruk. *(Heft het deksel van de 'dove pan' en in het pannetje ligt nu een grote cake)*

KRAK: Hohoho, wat een geuren toch...

KREK: Ik zal het venster openzetten, dan kunnen de geuren het bos intrekken en misschien snuift Krik ze dan wel ergens op.

KRUK: Ja, doe dat, Krek.

(REGIETIP: Eventueel kan tussen de coulissen iemand wafels of pannenkoeken bakken zodat dezelfde geur zich verspreidt in de zaal)

KREK: *(zet het raam wagenwijd open)* Zo, en nu nog een beetje wuiven boven de cake van Krok, zodat de geuren naar buiten

waaien en straks het hele bos naar die fantastische supercake van Krok ruikt.

(Krok gaat met de cake tot bij het raam. Krak wuift met zijn kromme vingers, Kruk wuift met zijn kruk. Krek begint de maat te slaan en het wuiven gebeurt ritmisch als een ballet op mars- of walsmuziek. Plotseling zet Krok de cake neer en gaat ontmoedigd zitten)

KRUK: He, Krok, wat doe je?

KROK: Ik zie het niet meer zitten...

KREK: Maar wij zien je toch zitten?...

KROK: Ik ben bang,... zo bang...

KREK: Zo bang als... als... als iets, Krok?

KROK: Nog 'bangster', Krek...

KRAK: En waarom ben jij dan plotseling zo bang, Krok?

KROK: Ik geloof niet dat Krik terug zal komen. Er is iets ergs met hem gebeurd. Die cake... die geur... Ik ken Krik. Als hij dit ruikt, dan zouden we hem al horen aankomen in de verte. Maar horen jullie iets?

(KRAK, KREK en KRUK gaan naar het raam met de hand aan het oor en luisteren)

KRUK: Nee, ik hoor niets...

KRAK: Ik hoor alleen dat het stil is in het bos.

KREK: Zo stil als... als... als iets!

KROK: Zien jullie wel?!

KRUK: Toch vond ik het een goed idee van je, Krok. Het heeft tot nu toe nog niet geholpen, maar we hebben nu alleszins een lekkere cake...

KRAK: Ja, een lekkere cake! En dat is ook belangrijk!

KREK: Hoe dan ook, we moeten dus iets anders verzinnen om Krik tot hier te lokken. We kunnen het niet maken dat hij wegblijft tot na het Feest van het Goudfonds. Krik heeft de tweede sleutel. En zonder twee sleutels, geen feest! Dat weten we allemaal.

KROK: Willen we aan het raam gaan staan en luidkeels beginnen te roepen?

KRUK: Neenee, dat kunnen we niet maken.

KRAK: Alle dieren in het bos zouden wakker worden.

KROK: Maar het is nog dag! Die zijn al wakker, Krak.

KRAK: Behalve de nachtdieren dan. Die slapen overdag! Echt waar!

KREK: Jaja, die slapen zo vast als... als... als nachtdieren overdag kunnen slapen.

KROK: Maar als die zó vast slapen, dan horen ze ons toch niet?

KREK: Heee... stil!! Horen jullie dat ook? *(Iedereen luistert gespannen. Vervolgens tot de zaal)* En jullie? Horen jullie het dan niet?

KRUK: Wat hoor je dan, Krek?

KREK: Een geluid... In het bos...

KRAK: Jaja, een geluid... Ik hoor het ook, nu! Het lijkt alsof er iemand hiernaartoe komt.

KROK: Ach, misschien is het Daan wel, die hier met zijn bal komt spelen? Zoals gisteren.

KREK: Neenee, het klinkt anders... Stttt, luister goed!

BERT DE BEER: *(komt uit het bos naar het huisje. Houdt even halt voor het raam en snuift de geur van de cake op)* Hmmm, dan heeft mijn neus me toch niet bedrogen! Ik dacht het al. Het ruikt zo zoet in het bos. Het lijkt wel alsof hier suikerbomen groeien. Maar dat is niet zo, dat weet ik. Dan... dan moet die geur ergens anders vandaan komen. Hmmm, snifsnifsnif... Ja, de geur wordt steeds sterker... *(Tot de zaal)* Ruiken jullie dat ook? Weten jullie waar die geur vandaan komt? Haaa, hij komt van het Klinkerhuisje, jaaa! Ik durf erop wedden dat Krok weer een superlekkere taart gebakken heeft. *(Tot de zaal)* Denken jullie dat ook? Ja? Echt waar? Geen taart? Hoooo... Een cake! In dat geval... is het tijd dat ik even op bezoek ga. Als burgemeester van het bos moet ik immers op de hoogte zijn van alles wat hier gebeurt. En, heu... ik weet ook dat ze altijd een stukje voor mij over hebben...

(De kabouters luisteren nog steeds gespannen naar het geluid buiten)

KRUK: Jaja... Ik hoor het nu ook zeer goed!

KREK: Inderdaad, Kruk, ik ook! Zo goed als... als... als iets!

(Ze stormen naar de deur, botsen onderweg tegen elkaar op, vallen met z'n allen achterover, bekijken mekaar boos aan, staan recht en stappen dan rustig op de deur af. Ze openen de deur precies op het ogenblik dat Bert wil binnenkomen. Bert de Beer valt dus voorover, tegen hen aan. Alle kabouters tuimelen weer achterwaarts op de grond. Er heerst enige verwarring, maar wanneer ze opnieuw rechtstaan, herkennen ze Bert de Beer)

KROK: Ho kijk, het is... de burgemeester!

BERT: De burgemeester van het bos, inderdaad! Dag, vrolijke vrienden...

KRAK: *(toonloos)* Dag, Burgemeester Bert ...

KREK: *(somber)* Dag Bert de Beer...

KRUK: *(mompelt wat)*

BERT: Ho, jullie lijken me vandaag niet echt vrolijke vrienden te zijn?

KROK: Ach burgemeester,...

BERT: Nou, ik deed mijn ronde door het bos langs al de andere dieren en plotseling veranderde er iets... Eerst wist ik nog niet goed wat... Maar dan...

KRAK: Veranderde er iets in het bos, burgemeester?

BERT: Er hing eerst zo'n vertrouwde geur van vochtige harsen waar de zon op geschenen had. Een beetje scherp in de neus, dat wel... Maar typisch de geur van het bos. Toen viel die scherpte weg, mijn snoet werd helemaal gestreeld door een veel zachtere geur, heel zoet... Ik zei nog tegen Hans de Haas: van zo'n geur zou een beest honger beginnen te krijgen. En zeker als dat beest een beer is!

KRUK: En vooral als die beer een politieker is...

BERT: Jaja, en Hans de Haas antwoordde: "Ach honger, zelfs als je pas gegeten hebt, dan geeft zo'n geur je opnieuw trek!"

KROK: Ja, burgemeester, we weten het van die geur. Dat was ook de bedoeling... Hoewel, niet meteen voor jullie...

BERT: Toen kroop Erik de Egel voorbij. Die stak ook zijn spits snuitje al in de lucht. En Marieke de Mier trommelde gelijk haar hele familie bij elkaar. Tja, als er iets zoets in de buurt is, zijn ze daar allemaal! *(Tot Kruk)* Politieker of geen politieker... Maar we wisten eerst niet waar de geur vandaan kwam. Tot Patrick de Papegaai aangevlogen kwam. Die was hierover gevlogen. Hij

vertelde ons dat Krok een... jawel, een cake had gebakken! De hele bosraad stond meteen op stelten!

KROK: Jawel, een cake...

BERT: Toen dacht ik, ik moet me er maar eens van gaan vergewissen. Ik loop even tot bij het Klinkerhuisje en ga mijn vrolijke vrienden goedendag zeggen.

KRAK: Dat was een heel goed idee, Bert.

KRUK: Nou, goed idee... Als je toch al wist wat het was, had je je die moeite wel kunnen besparen, toch?

BERT: Neenee, Kruk. Nu weet ik het zeker en kan ik de andere dieren in het bos gerust stellen. Zo'n zoete geur zou immers alles kunnen zijn. Een bijenkorf die open gevallen is, een mirtenstruik waarvan de bloemen opengaan... Maar nu kan ik iedereen met zekerheid zeggen dat Krok een supercake gebakken heeft!

KROK: Mijn cakes zijn de beste van het kabouterbos, burgemeester.

KREK: Ja burgemeester Bert, de cakes van Krok zijn zo goed als... als... als iets!

BERT: Dat weet ik wel, Krok! Dat mocht ik met mijn eigen bek al vaker proeven. Alleen, tja... deze cake... Ik bedoel, de cake die je vandaag gebakken hebt...

KROK: Wat is daar mee, burgemeester?

BERT: Wel, heu... van die cake kan ik dus nog niet weten hoe lekker hij wel is. Hij ruikt in elk geval heel lekker, dat moet ik toegeven. Maar om te weten hoe hij smaakt, tja, dan zou ik natuurlijk eerst...

KRUK: Dat vind ik ook, Bert. Om dat te weten, moeten we eerst proeven. Maar we wachten er nog een beetje mee.

KROK: Jaja, eerst moet de geur ver genoeg door het bos waaien...

BERT: Waarom is dat nodig, vrolijke vrienden? Een cake dient toch niet om te ruiken, maar om óp té éten!

KRAK: Nou, 'vrolijke' vrienden?... Zoveel redenen hebben we niet om vrolijk te zijn...

BERT: Dat dacht ik al! Van toen ik binnenkwam, merkte ik al een bedrukte stemming.... Wat scheelt er, vrienden? Toch geen problemen? Kan ik jullie helpen?

KRUK: Over enkele dagen is het Feest van het Goudfonds en Krik heeft de tweede sleutel van de schatkist...

BERT: Ja, het Feest van het Goudfonds! Dat zal weer nieuwe vrolijkheid in het bos brengen! Het Feest is elk jaar zoals een grote kermis! En als burgemeester zal ik er natuurlijk ook bij zijn. Ik zal mijn lint omhangen en het startschot geven. En als jullie willen, zal ik ook nog een toespraak houden.

KRUK: Bespaar je de moeite, Bert...

BERT: Ow? Willen jullie niet dat ik een toespraak houd?

KREK: Toch wel, burgemeester...

KRAK: Maar dit jaar gaat het feest niet door... Misschien, gaat het nooit meer door...

BERT: Hoezo? Het feest gaat niet door?

KROK: Zoals Kruk al zei, burgemeester, Krik heeft de tweede sleutel van de schatkist. En zonder die sleutel gaat de schatkist niet open. En als die niet open gaat, dan kunnen we niet feesten...

BERT: Maar waarom zou die schatkist niet open gaan? Krik heeft toch al jaren die tweede sleutel?

KRUK: Ja, maar dit jaar... Krik, heu...

KREK: Krik is verdwenen, burgemeester Bert.

BERT: Hooo... Krik verdwenen?

KREK: Jaja, zo verdwenen als... als... als iets!

BERT: Hoe is dat dan gebeurd?

KROK: Dat weten we juist niet, burgemeester...

KREK: Als we dat wisten, dan hadden we hem al terug gevonden, natuurlijk!

KRAK: Wel, we deden ons middagdutje...

KRUK: Buiten op de bank...

KROK: Wij alle vijf. Krik zat in het midden. Zoals altijd.

KRUK: Toen werden we wakker. Ik als eerste. Er was een jongeman die zijn bal was kwijt gespeeld.

KROK: Daan...

KRAK: Toen werden we allemaal wakker.

KREK: Behalve Krik. Die was er plotseling niet meer.

KRAK: En de sleutel van de schatkist ook niet.

BERT: Dat is verschrikkelijk, vrienden! Dan moeten we Krik gaan zoeken?!

KRUK: Aan zoeken dachten wij ook al, Bert.

KROK: Daarom heb ik die cake gebakken en het raam open gezet.

KRAK: En we hebben allemaal gewuifd zodat die zoete geuren naarbuiten konden waaien...

KROK: Om Krik te lokken, natuurlijk.

KRUK: Maar jij kwam erop af.

BERT: (*denkt na*) Krik verdwenen?... De sleutel van de schatkist verdwenen?... (*Kordaat*) Als burgemeester van het bos roep ik nu de noodtoestand af en ik zal onmiddellijk mijn volle verantwoordelijkheid opnemen. Dat beloof ik jullie! En zoals jullie allen weten, als een burgemeester iets belooft...

KRUK: Ja, dat weten we. Als hij iets belooft, dan heeft hij iets beloofd.

BERT: Ik zal meteen de bospolitie opdracht geven om naar Krik uit te kijken! We moeten direct maatregelen nemen!

KRAK: Jaja, maar wélke?

BERT: We moeten Krik zoeken, binnen en buiten het bos. Ik stel het volgende voor...

KREK: Het volgende?

BERT: Ja...

KREK: Zo volgend als... als... als iets?

KRAK: Luister nu even naar Bert, Krek!

BERT: Ik ga naar het bos en ik roep alle dieren bij elkaar. Hans de Haas zal graag genoeg overal gaan rondkijken of Krik niet ergens te slapen ligt. Hans is bijzonder snel, dat weten jullie.

KREK: Jaja, zo snel als...

KROK: Maar laat Bert nu toch even verder praten, Krek!

BERT: Erik de Egel kruipt veel langzamer over de grond, maar kan met zijn spitse snuit overal tussen en onderdoor. Die zoekt onder de struiken. Eefje de Eekhoorn springt van boom tot boom en speurt vanuit de hoogte het hele bos af. En zo geef ik iedereen een taak. Als Krik in het bos is, dan zullen we hem vinden!

KRAK: Maar als Krik niet meer in het bos is... Te ver gelopen, verloren gelopen...

KROK: Of ontvoerd, of zo...

BERT: Om dat te weten, moet iemand jullie paard zadelen en dwars door het bos heen rijden. Laat de huisjes en hoevetjes onderweg maar links liggen. Het dorpje hier vlakbij ook. Daar gaan wij wel kijken. Iemand van jullie rijdt in één trek door tot in de grote stad. En daar moet hij dan goed rondkijken.

KROK: Ja, te paard naar de stad... Maar wie moet dat dan doen, burgemeester?

BERT: Dat moeten jullie zelf maar uitmaken. Krak liefst niet. Want Krak heeft de andere sleutel. Stel dat Krik terugkomt voor het feest en Krak is nog niet terug uit de stad, dan kunnen jullie nog niet in de schatkist, want dan zijn jullie de andere sleutel kwijt.

KRAK: Dat is heel juist. Héél juist...

KREK: Ja, heel juist. Zo juist als... als... als iets!

KRUK: En ik kan geen paard rijden met mijn kreupel been...

KROK: Ik moet hier blijven om voor eten te zorgen...

BERT: Dan is het eenvoudig. Krek rijdt naar de stad.

KREK: Dat is goed. Ik ga meteen naar de stal en zadel het paard!
(Krek verlaat de woonkamer naar het bos en stapt langs het kleine deurtje de stal binnen)

BERT: Zo vrienden, Krek zal wel goed uitkijken in de stad en ook tijdig terug zijn. Ik ga nu naar de andere dieren in het bos en we organiseren een zoektocht naar Krik!

KRAK: Dat heb jij heel verstandig opgelost, Bert!

KRUK: Ja, heel verstandig...

KROK: Zo verstandig als... als... heu, als wat eigenlijk? Krek zou 't wel weten!

BERT: *(gaat buiten. Wuift nog even na in de deuropening en zegt aanmoedigend)* Straks zijn jullie opnieuw de vrolijke vrienden! Reken maar! *(Exit)*

KREK: *(komt uit de stal met een stokpaardje, wipt er zijn been over en vertrekt in galop het bos in)* Ju, paardje, juuu...

(Korte stilte)

KRUK: Krok...

KROK: Ja, Kruk?

KRUK: Nu we toch moeten wachten...

KROK: Ja, Kruk?

KRUK: Kunnen we dan misschien jouw cake niet even aansnijden? Een klein stukje maar?

KROK: Ach ja, waarom ook niet? *(Krok begint met de cake te versnijden. Het licht fade langzaam uit. Het doek valt)*

Einde van het tweede bedrijf

DERDE BEDRIJF

(De dag na het tweede bedrijf, in de late namiddag. Krak, Krok en Kruk zitten in de woonkamer slingers en guirlandes te plakken van gekleurde repen papier, ter voorbereiding van het feest)

KRUK: We moeten positief blijven! Positief! Krik kómt terug. Dat kan niet anders! En dan gaat het Feest door!

KRAK: Je hebt gelijk, Kruk. We kunnen niet blijven wachten tot Krik terug is, om met de voorbereiding te beginnen.

KROK: Het feest moet hoe dan ook doorgaan en alles moet voorzien zijn. Hoe lang is jouw slinger al, Kruk?

KRUK: Al heel lang, hoor!

KRAK: Krek zou zeggen: zo lang als... als...

KROK en KRUK: ... als iets! Hahahaha...

KRUK: En jij, Krok, hoever zit jij al?

KROK: Mijn slinger is nog niet zo lang als de jouwe, hoor! Maar ik gebruik telkens een andere kleur papier en dan moet ik de slinger neerleggen, een nieuwe kleur nemen, de slinger weer oprapen,... Dat duurt dus langer...

KRAK: Ja, bij mij gaat het ook traag. De reuma in mijn handen, he...

KRUK: We zullen wel op tijd klaar zijn! Het moet een groot feest worden.

KRAK: De Tweeklanken hebben daar recht op. En ze kijken er elk jaar zo naar uit...

KRUK: Je hebt geluk dat Krek niet hier is, Krak...

KRAK: Waarom, Kruk?

KRUK: Je zei weer Tweeklanken. En hoe vaak heeft hij je al niet gezegd dat het Twééklanken moet zijn?

KRAK: Ja zeker, Tweeklanken... Net zoals ik zei...

KROK: Weet je wat? Ik ga buiten aan de gevel al wat slingers ophangen. Als Krik dan terugkomt, denkt hij dat het voor hem is. Dat we hem verwelkomen.

KRAK: Dat is een goed idee, Krok. Daar zal hij heel blij mee zijn.

KROK: *(neemt een armvol slingers op en gaat naar buiten. Daar probeert Krok de slingers op te hangen, maar de haakjes in de gevel staan te hoog)* Ho, ik kan er niet bij, die haakjes staan te hoog. *(denkt na)* Hoe deden we dat vorig jaar dan? Misschien heeft Kruk toen de slingers opgehangen? Kruk is groter dan ik. *(Probeert nog eens)* Nee, het lukt echt niet. Ik zou een bankje of een laddertje moeten hebben... *(kijkt rond)* Neen, de bank staat te ver af. Ik zal Kruk maar even ter hulp roepen. Kruuuk? Kruk?...

KRAK: Krek roept je, Kruk.

KRUK: Ik hoorde het ook, Krak. Die zal hulp nodig hebben. Ik ga maar eens kijken. *(Gaat naar buiten. Krak legt zijn werk neer en volgt even later Kruk)*

KROK: Kijk Kruk, die haakjes staan te hoog voor mij. Kan jij me niet even helpen met die slingers op te hangen?

KRAK: Hef ze omhoog met je kruk, Kruk.

KRUK: Hopelijk doet mijn kruk dan niet krak, Krak. Want dan heb ik een probleem!

KROK: We zullen het heel voorzichtig doen. *(Ze sukkelen een beetje door de slingers met de kruk omhoog te steken en trachten de papieren ringen over een haakje te krijgen)*

KRAK: *(verbreekt plotseling de concentratie)* Wacht eens even!

KRUK: Heb jij misschien een beter idee, Krak?

KRAK: Nee, dat niet... Maar ik dacht dat ik iets hoorde.

KROK: Hóórde? Krik?

KRAK: Geen idee. Het was een geluid in de verte...

KROK: Ja, dan...

KRUK: Sttt...

(Ze luisteren samen heel aandachtig)

KRUK: Het lijkt wel op hoefgetrappel...

KROK: Krek komt terug!

KRUK: Misschien heeft hij wel Krik bij zich...

KRAK: En de tweede sleutel!

KROK: Stil... Hooo, kijk daar! Daar is Krek! Maar...

KRAK: *(teleurgesteld)* ...hij is alleen.

(Krek komt op zijn stokpaardje langzaam aangereden. Zowel Krek als het paard zijn doodmoe en uitgeput)

KROK: Hoooo, Krek, wat zie jij er moe uit!

KREK: *(zonder van het paard te stappen)* Ik heb de hele nacht doorgereden en vandaag de hele dag terug... Ik ben zó moe! Zo moe als... als... als iets.

KROK: Zal ik je wat te drinken halen, Krek?

KRUK: En het paard moet ontzadeld worden. Dat dier ziet er al even moe uit...

KRAK: Heb je iets van Krik vernomen, Krek?

KREK: Ik vertrok hier gisteren en gaf mijn paard de sporen *(doet het gebaar na, laat zijn paard even steigeren en maakt een beweging alsof hij spoorlags vertrekt)*. Ik reed recht het bos in. Toen het donker werd, volgde ik de sterren. De Poolster was mijn gids. Die staat altijd in het noorden. Geen meter week ik uit de richting...

KRUK: En zag je iets in het bos?

KREK: Natuurlijk niet! Het was er stikdonker! Wel zo donker als... als... als iets!

KROK: Dat is jammer, Krek. Misschien bevond Krik zich wel ergens in het bos...

KREK: Dan zullen de dieren hem wel vinden. Daar zorgt Bert voor. Ik moest voorbij het bos geraken.

KRAK: Jaja, dat is zo. Dat heeft Bert de Beer ons beloofd.

KRUK: En toen, Krek?

KREK: Tegen de morgen aan, toen het al een beetje begon klaar te worden, reed ik het bos uit en kwam in de stad. De stadspoorten gingen net open en ik mocht zo binnenrijden. Maar ik stopte. En ik vroeg meteen al aan de poortwachters of ze Krik niet gezien hadden. Maar die kenden Krik natuurlijk niet. Toen beschreef ik hem. Ik zei dat hij even groot was als ik, ongeveer dezelfde kleren droeg, maar met een andere klinker erop geborduurd. En ook, dat hij een hele grote sleutel bij zich had.

KRAK: En herkenden ze dat beeld dan?

KREK: Ze keken naar elkaar en begonnen luid te lachen...

KROK: *(hoopvol)* Hooo...

KREK: Die poortwachters riepen iets naar binnen, en toen kwam er een mannetje tevoorschijn met ook zo'n grote sleutel...

KROK: Krik?

KREK: Helaas niet...

KRAK: Maar hoe kwam hij dan aan die sleutel?

KREK: Het was de opperpoortwachter en die had de sleutel van de poort bij zich.

KRAK: En Krik?...

KREK: Die hadden ze niet gezien.

KROK: En dan, Krek?

KREK: Dan ben ik de stad ingereden. En ik heb aan iedereen die ik tegenkwam, gevraagd of ze Krik gezien hadden. Maar niemand... Pfff... Niemand kon me wijzer maken.

KRAK: Dat is een ramp! Over enkele dagen begint het feest!...

KREK: Ik ben wel naar het Marktpllein gereden in de stad. Daar komen alle mensen voorbij. En ik heb met krijt een hele grote tekening van Krik gemaakt. Als ze hem dan zien, kunnen ze hem herkennen en hem vragen om terug te keren. Of als Krik zelf in de stad is en het ziet... Dan weet hij dat we naar hem op zoek zijn. Misschien komt hij dan terug?

KRUK: Ja, Krek, ja... en dan?

KREK: Daarna ben ik in één trek terug door het bos tot hier gereden... Zonder één keer af te stappen. Zonder eten of drinken of rusten... *(Hij begint te hinniken zoals een paard en laat zijn stokpaardje steigeren)*

KROK: Ho, het paard wil iets zeggen, Krek...

KRAK: Het paard is even moe als Krek zelf. Stap snel af, Krek, en laat het paard een beetje drinken en wat rusten... *(Krek stapt af)*

KROK: Kom Krek, ga jij maar even op de bank zitten. Ik zal het paard wel terug naar de stal brengen... *(Neemt het paard over en verdwijnt ermee door het kleine deurtje van de stal. Krek gaat op zijn plaats, de tweede van links, op de bank zitten puffen)*

KRAK: Ik weet echt niet hoe het nu verder moet... Er is maar één sleutel... En de schatkist is zó goed beveiligd, dat we zonder de tweede sleutel nooit aan het goud kunnen...

BERT: *(komt langzaam aangestapt)* Dag vrolijke vrienden... Jullie zijn al druk bezig met de versieringen aan te brengen, zie ik?

KRUK: Ja Bert de Beer, maar misschien is het allemaal nutteloos werk...

KRAK: Misschien is er helemaal geen reden om iets te versieren...

KRUK: Misschien gaat het hele feest gewoon niet door...

BERT: Ow!!

KRUK: Krok is net terug gekomen van de stad. Aan de stadspoort zag hij een man met een hele grote sleutel...

KRAK: ...maar dat was de poortwachter zelf.

BERT: En verder? In de stad?

KRAK: Niets...

KREK: *(zonder op te kijken)* Niets! Zo niets als... als... als niets!

BERT: Ik vrees dat ik dan ook heel slecht nieuws breng, vrienden...

KROK: *(komt terug uit de stal)* Ha, dag burgemeester Bert! Wat zijn we blij van jou te zien!

BERT: Blij, Krok? Wees maar niet te snel blij...

KROK: Heu?

BERT: Kom, laten we naar binnen gaan. Dan zal ik het uitleggen... *(Ze gaan allemaal naar binnen. De kabouters gaan zitten, Bert blijft rechtop staan)* Toen ik hier gisteren weg ging, heb ik eerst Patrick de Papegaai bij me geroepen. Ik vertelde hem over het verdwijnen van Krik en dat over enkele dagen het feest moet beginnen. Patrick onthoudt alles wat je hem zegt en kan het moeiteloos wel honderd keer herhalen. Op een half uur tijd wist elk dier in het bos wat er aan de hand was. Eefje de Eekhoorn begon spontaan van boom tot boom te wippen en keek uit, Ed het Everzwijn snuffelde overal naar een geurspoor van Krik, Hans de Haas sprong van struik tot struik, Erik de Egel heeft zelfs de hele nacht door rondgekropen en tot in de kleinste uithoekjes gekeken... Maar...

KRUK: Maar?

BERT: Niets!

KRAK: Hoe kan dat nu?

BERT: Niets! Totaal niets! Ik weet zeker dat Krik zich niet in het bos bevindt.

KREK: En in de stad ook niet.

KROK: En hier ook niet.

KRUK: We kunnen maar één ding doen...

KROK: En dat is?

KRUK: We moeten naar de goudmijn gaan en een voorschot vragen op het loon van de mede-klinkers.

KRAK: Dat is een reuze idee, Krik! Met dat voorschot kunnen we het pensioen van de Tweeklanken al enkele maanden betalen...

KREK: Twééklanken, Krak, goh... pfff...

KRAK: Jaja, Tweeklanken... Ik zei het toch?

KRUK: Juist! De Tweeklanken krijgen ook een voorschot op hun pensioen. En ondertussen hebben wij enkele maanden de tijd om de schatkist toch proberen open te breken.

KROK: Het is wel een goed idee, maar ik vind... Het gaat toch niet alleen over die sleutel en over het feest? We kunnen Krik zelf niet zomaar opgeven...

KRAK: Nee, maar we winnen er wel tijd mee. En tegelijk kunnen we Krik natuurlijk blijven zoeken...

DAAN: *(komt wild aangelopen en remt nog net voor de voordeur af. Hij hijgt enkele keren en zegt dan tegen zichzelf)* Hooo,... Ik heb het nog gehaald voor het helemaal donker wordt! En ik moet zo terug naar huis. Maar dat grote nieuws wil ik de Klinkers toch niet onthouden. Ik ben zo blij... zo blij... *(klopt op de deur en wacht)*

KREK: Hoor! Er klopt iemand!

KROK: Krik? Krik is terug!

KRUK: Dat kan niet! Krik wacht toch niet om binnen te komen? Er staat iemand anders voor de deur...

KRAK: Het is al vooravond. Wie zou ons nu nog komen bezoeken?

KROK: Misschien één van de dieren? Misschien hebben ze Krik toch gevonden?

BERT: Nee, dat doen ze niet. De dieren vallen jullie nooit lastig. Ze weten dat ze alles eerst aan mij moeten vertellen en dat ik er dan wel mee naar hier kom.

DAAN: *(klopt opnieuw)*

KROK: Er wordt weer geklopt!

KRAK: We moeten dan maar eens open maken en kijken wie er is.

KRUK: *(roept)* Wie is daar dan?

DAAN: Ik ben het! Daan! Ik was hier eergisteren ook al. Met de bal... Stoor ik jullie?

KREK: Nou, storen...

DAAN: Ik heb groot nieuws! Ik wilde het zo graag aan jullie vertellen.

KROK: Hooo, hij heeft groot nieuws!

KRUK: Misschien weet hij iets van Krik?

KRAK: Kom maar binnen, Daan. De deur is altijd los.

DAAN: *(komt binnen)* Dag Krak, dag Krek, dag Krok, dag Kruk... *(ziet Bert de Beer)* Ho, is me dat schrikken! Worden jullie aangevallen?

KRUK: Nee hoor, dit is Bert de Beer.

KROK: Burgemeester Bert.

KRAK: Hij is de burgemeester van het bos.

KREK: Burgemeester Bert heeft de leiding over het leven in het bos en brengt ons een bezoekje. We hadden cake gebakken en Bert de Beer rook de heerlijke geuren door het open raam...

KRAK: En toen vertelden we hem dat Krik verdwenen was...

KRUK: En Bert stelde voor om alle dieren in het bos te laten zoeken...

DAAN: Oef!

KROK: Maar die hebben ook niets gevonden...

BERT: Ik zal maar eens opstappen, Klinkers. De duisternis gaat zo vallen. Maar ik beloof jullie: ik houd mijn ogen open! En als ik iets

merk, dan kom ik het persoonlijk zeggen! En jullie weten, als een politieker iets belooft...

KREK: ...dan heeft hij iets beloofd!

KRUK: Dankjewel, Bert

KRAK: Ja burgemeester Bert, dankjewel...

(Exit Bert de Beer)

KREK: Je had groot nieuws, Daan?

DAAN: Ja, groot nieuws!

KREK: Zo groot als... als... als iets?

DAAN: Nog groter, denk ik. Die gouden munt die ik van jullie gekregen heb... Ik toonde hem aan mijn papa. En die werd heel boos. Hij dacht dat ik hem ergens gestolen had.

KROK: Je hebt hem toch kunnen uitleggen hoe je eraan kwam, hoop ik?

DAAN: Jaja,... Ik begon te vertellen wat ik hier had gezien, alles wat jullie mij leerden. Ik vertelde over de mede-klinkers en...

KRAK: ...en over de Tweeklanken?

KREK: De Twééklanken, Krak!

KRAK: Ja natuurlijk, de Tweeklanken, zoals ik al zei...

DAAN: Ook over de Tweeklanken. En over de goudmijn en het Goudfonds en het Feest van volgende week. En over de schatkist met de twee sleutels. Maar ik vertelde ook dat jullie niet geboren worden en nooit dood gaan. Dat kabouters alleen maar verschijnen, en soms verdwijnen als de mensen niet meer in hen geloven. Dat jullie dromen en verlangens maken. En als je ergens heel, maar dan ook héél sterk in gelooft, dat je dan dromen kunt doen uitkomen... En dat ik zo aan die gouden munt geraakt was.

KRUK: En geloofde jouw papa daarna wél dat je de munt niet gestolen had, jongeman?

DAAN: Ja, toen begon hij het stilaan te geloven. Zoveel fantasie, zei hij, zoveel fantasie kan je alleen maar verwachten van een oude schrijver zoals Luc van Balberghe, maar toch niet van nog zo'n jong kereltje als jij... Hahaha...

KRAK: Maar vertel eens, wat is dan het goede nieuws dat je ons komt brengen?

DAAN: Ik gaf de munt aan mijn papa. Jullie zeiden toch dat ik er iets goeds mee moest doen? Mijn papa was er toen heel blij mee. Hij dacht ook diep na over wat ik gezegd had. En die nacht droomde hij. Dat de fabriek niet gesloten werd en dat hij zijn baan mocht houden. En 's morgens was hij zo blij en verlangde zo erg dat het maar eens waar mocht zijn... En weten jullie wat er gebeurde?

ALLEN: *(ze schudden nadrukkelijk neen)*

DAAN: Vandaag kwam de baas van de fabriek en die riep iedereen bij zich. De baas zei dat er plotseling veel werk gekomen was en dat de fabriek niet zou gesloten worden. Dat iedereen zijn baan kon houden en dat er nog meer mensen zouden mogen komen werken. Dat is toch geweldig nieuws, nietwaar?!

(De kabouters blijven allen even stil. Blij voor Daan, maar toch ook teleurgesteld en een beetje triest over de verdwijning van Krik)

DAAN: *(herhaalt)* Dat is toch geweldig goed nieuws, nietwaar?

KRAK: Ja,... *(nogal mat van toon)* ...dat is goed nieuws...

DAAN: *(kijkt niet-begrijpend)* Maar...?

KROK: We dachten...

KRUK: Eigenlijk hoopten we...

KREK: Ja, we hoopten en daardoor dachten we...

KRAK: Krik...

KROK: Dat je ons goed nieuws zou brengen over Krik...

DAAN: Krik?

KRUK: Ja, die is nog steeds verdwenen, jongeman! En over enkele dagen is het Feest van het Goudfonds...

DAAN: Maar jullie zegden toch... *(even stilte)*

KREK: Wat zegden we dan?

DAAN: Dat jullie hoopten dat Krik zou terugkomen?

KRUK: Ja...

DAAN: Maar gelóófdn jullie er ook wel in? Ik bedoel, niet alleen hopen, maar ook heel, heel hard erin geloven? Zo hard als... als...

KREK: ...als iets?

DAAN: Ja. Zó hard!

KRAK: Heu, eerlijk gezegd...

DAAN: Weet je wat, ik zal jullie helpen. We gaan nu allemaal beginnen te geloven dat Krik terugkomt! *(ze buigen allen het hoofd, ballen de vuisten en drukken ze tegen het voorhoofd. Ze prevelen ritmisch in koor) Geloven-geloven-geloven... geloven-gelo...(tussen het prevelen door klinkt in het bos plotseling een luid gesnurk)...ven-geloven... geloven-gelo... (het prevelen klinkt zachter)*

(Buiten aan de rand van het bos wordt de bank zwak verlicht. In het midden zit kabouter Krik te slapen en te snurken. Krik houdt op met snurken, rekt zich uit en geeuwt)

KRIK: Hooo, wat heb ik heerlijk geslapen! (...) Maar kijk eens aan, het is al donker en de andere kabouters zijn al allemaal wakker! (...) Vanmiddag na het eten zijn we zoals elke dag hier komen zitten voor ons middagdutje en zij zijn ondertussen al ijverig aan de slag gegaan. Ze hebben al hard gewerkt deze namiddag. Al die mooie slingers gemaakt... En er zelfs al enkele aan de gevel gehangen... Wat fijn dat ze me gewoon lieten rusten. (...) Ik zal maar eens naar binnen gaan. Krok zal ondertussen al wel klaar zijn met het avondeten... *(Staat op en gaat naar binnen. Kijkt verbaasd hoe iedereen er met het voorhoofd tegen de vuisten zit te prevelen)* Wat is hier aan de hand?

KRUK: *(zonder opkijken)* Wij geloven...

ALLEN: ...geloven-geloven-geloven...

KRIK: Wat geloven jullie dan?

KRAK: Wij geloven dat Krik veilig en wel terugkomt...

KRIK: *(lachend)* Ja, dat geloof ik ook!

KROK: *(Kijkt op, veert recht en roep verrast)* KRIK!!

(De anderen kijken nu ook op)

KRUK: *(blij maar verbaasd)* Je bent terug?!

KRAK: *(bezorgd)* Heb je de sleutel nog bij je?

KREK: Krik is terug! Zo terug als... als... als iets!

KRIK: Wat doen jullie toch raar? Mijn middagdutje heeft gewoon iets langer geduurd dan bij jullie. Maar ik ben helemaal niet weggeweest.

KROK: Toch wel, Krik. Je was drie dagen verdwenen. Eergisteren werden wij wakker uit ons dutje en er was een lege plek op de bank.

KRAK: Wij waren zó ongerust!

KREK: Ja, zo ongerust als... als... als iets!

KRIK: Maar dat kan niet! Ik ben niet weggeweest...

DAAN: Zou het kunnen, dat...

KRUK: Wat, jongeman?

DAAN: Dat Krik misschien even verdwenen was en nu terug verschenen is? Omdat er steeds minder mensen in kabouters geloven? En dat er dan af en toe eentje verdwijnt? Maar sinds mijn papa daarstraks... Dat Krik daardoor terug gekomen is? Zou dat kunnen?

KRAK: Dat zou heel erg goed kunnen, ja!

KREK: Ja, zo goed als... als... als iets, zelfs!

KRIK: Je zegt erg wijze dingen, jongeman. Maar wie ben jij eigenlijk?

DAAN: Ik? Ik ben Daan, menee... heu Krik.

KLIK: Daan? Zoals in 'Ge-Daan'?

DAAN: Hahaha, ja... Ge-Daan!

(De kabouters doen een rondedansje en wuiven allen naar het publiek en roepen door elkaar) Ge-daan... ge-daan... ge-daan...

(Doek)

Einde

Beste lezer,

Vergeet je niet van een korte reflectie met je oprechte mening over dit stuk, te zenden aan de auteur? Waarvoor dank.

lucvanbalberghe@gmail.com

Las je ook reeds
de andere toneelwerken
van Luc van Balberghe?

Avondvullers

- **Tryskyl**, tragikomedie, 3 à 4 dames + 2 heren
- **Virus**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Wolfsmelk**, tragikomedie, 6 d. en 6 h. + evt. figuratie
- **Gekaapte violen**, tragikomedie, 4 dames en 2 heren
- **Een paard dat niet naar de zee kijkt**, familiekroniek, 1 dame en 1 heer
- **Kerst in De Stompen Hoek**, een eigentijdse *Christmas Caroll*, grote bezetting
- **Voor alles is er een tijd**, familiekroniek, verteltekst voor 5 personages
- **De verbazingwekkende carrière van Provist Alain**, tragikomische satire, min. 1 man, evt. tot 5 heren en 3 dames.
- **Gebakken Lucht**, deurenkomedie, 4 dames en 3 heren
- **Als 't maar een jongen is!**, blijspel, 8 dames en 3 heren
- **Een afdruk van lucht**, intrigekomedie, 5 dames
- **Houten tranen**, poëtische monoloog, 1 acteur/actrice
- **Een kreet in de nacht**, thriller, 4 dames en 4 heren

Eenakters

- **De Bank** (30'), psychologisch drama, 1 dame en 2 heren
- **De goochelaar** (60'), thriller, 2 d. en 4 h., evt. zangkwartet
- **60 dagen later...** (40'), relatiethriller, 3 dames en 1 heer
- **Sotscop** (20'), wagenspel, 3 heren en 3 dames + spreekkoor met voorzegger
- **Jonge klare** (40'), kluchtig wagenspel, 1 dame en 4 heren
- **De koning van Teuttereweuttere**, (40') kluchtig wagenspel, 13 personages met dubbelrollen, min. 3 dames en 3 heren
- **Over het graf heen**, (30') monoloog, 1 man

Kindertoneel

- **Kabouter Krik is verdwenen** (100'), sprookje, 7 personen (m/v)

Vraag gratis leesbrochure aan:

luc.van.balberghe@telenet.be